

ридата Понтийский, който пакъ се билъ повдигналъ да се бори съ умразни ти му Римляне. Помпей побѣдоносно довѣршилъ тая война. Послѣ той покорилъ Сирийско то царство, и направилъ да зависеть Евреи ти отъ Римъ (63 год. прѣди Хр.). Кога се растуряла държавата на Александра Македонский Иудея влѣзла въ съставъ тѣ на голѣмо то Сирийско царство. Отъ гонение то на иудейската вѣбра отъ сирийский царь Антиоха IV, Евреи ти вдигнали глава подъ началство то на братие Макавеи, и се освободили отъ сирийский хомѣтъ. Слѣдъ това тии се управлявали съ князове отъ съштии родъ. Крамолата на двама та Макавеи за прѣстолъ тѣ дача поводъ на Помпея да се намѣси въ работи ти на Иудея. Той обстѣпилъ Ерусалимъ, и нападналъ въ събота, когато Евреи ти били на молитва и на почивка. Една часть отъ обстѣпени ти се затворила въ Ерусалимский храмъ; нѣ Римляне ти ги завладѣли, и Помпей, за страхъ на Евреи ти, влѣзълъ съ свита та си въ самото свештенно отдѣление на храмъ тѣ (Светая Светихъ), дѣто Римляне ти съ удивление гледали на стѣни ти, които не били исписани съ идоли. Отпослѣ нѣкой си Иродъ, който билъ хитръ и лютъ човѣкъ, завладѣлъ иудейский прѣстолъ съ помощъ та на Римляне ти и истрѣбилъ родъ тѣ на Макавеи ти.

Отъ военната плѣчка Помпей испратилъ въ държавната хазна много нѣшито; и за награда добилъ блескавъ триумфъ. Между това доклѣ той воювалъ съ успѣхъ въ Азия, Римъ на-съ малко штѣлъ да стане жъртва на едно голѣмо съзаклетие. Единъ замотанъ и задлъжниѣлъ аристократъ, на име Катилина, направилъ съзаклетие заедно съ подобни нему буйни людие; тии намислили съ помощъ та на най-простий народъ и съ развалени ти, лакоми войници да махнать республиканско то правителство, да избиятъ добрити граждана и да земать властъ та въ рѣцѣтъ си. Нѣ всичко то имъ намѣрение се уништижило отъ Цицерона.